

tot het 13de jaar, zooals men dat in Frankrijk doet. Acht vos het de taak van de gemeentelijke zuigelingen-zorg deze kinderen gedurende al die jaren onder toezicht te houden? Wanneer men daarbij nog bedenkt, dat men in Frankrijk, de bakermat van het oeuvre GRANCHER, slechts langzamerhand en tegen de oorspronkelijke bedoeling van den stichter, ertoe is overgegaan om ook kinderen onder het 3de jaar uit het gezin te verwijderen (welke dan nog niet in gezinnen maar in een „centre d'élevage" worden ondergebracht), dan komt mij een voorstel om de gemeentelijke zuigelingen-zorg tot het middelpunt van deze organisatie te maken, geheel onlogisch voor.

*De directeur der Amsterd. Vereeniging  
tot bestrijding der tuberculose,*

M. R. HEYNSIUS VAN DEN BERG.

Amsterdam,  
7 November 1922.

## BERICHTEN.

**SCHOOLTOEZICHT.** — In Luton (Engeland) is een hertrouwde weduwe gestraft wegens verwaarloozing van haar 7-jarig dochttertje. Bij het onderzoek op school bleek, dat het kind geen enkelen gezonden tand of kies had. Hoewel het kind er onbegrijpelijk goed gevoed uitzag, werd de moeder veroordeeld omdat aangenomen kon worden, dat het kind buitengewoon lang en veel pijn moest gehad hebben.

**BLOOTE KNIEËN.** — Dr. BASIL HOUSMAN teekent protest aan tegen het toestaan van loopen met bloote knieën, tenzij het zeer sterke kinderen geldt en dan nog is het bij strenge kou ook voor dezen aftekeuren.

P. A. DE WILDE.

**EEN RECHTSGEDING TUSSCHEN HET MINISTERIE VAN ONDERWIJS EN DE PROFESSOREN.** — De opperste rechtbank voor civiele processen te Praag heeft uitspraak gedaan in een geding tusschen het ministerie van onderwijs en het college van professoren van de Karlsuniversiteit. Op verzoek van den gewonen hoogleeraar in de systematische anatomie besloot de meerderheid van genoemd college den minister van onderwijs voor te stellen, den gewonen hoogleeraar in de topographische anatomie, die tot dusver bij de anatomie-examens als gewoon examinerator optrad, te willen aanwijzen als buitengewoon examinerator. De meerderheid van het professoren-college teekende protest hiertegen aan en voerden aan, dat de hoogleeraar in de topographie qualitate qua gewoon examinerator is; de minister stelde de minderheid in het gelijk. Tegen deze beslissing kwam de meerderheid van het college en de faculteit van geneeskunde in verzet; in haar klacht bij de rechtbank zette het uiteen, dat het ministerie zich aan de verzoeken en voorstellen van het college heeft te houden en dat volgens het examenreglement, als gewone examineratoren die hoogleeraren behooren dienst te doen, die in het betreffende leervak college geven. Als examenvak kan men systematische, maar geen topographische anatomie beschouwen. Het ministerie ontzegt in zijn antwoord het college van professoren en de geneeskundige faculteit het recht bij de rechtbank een klacht in te dienen in verband met een ministerieele beslissing; beide zijn aan het ministerie ondergeschikte instellingen, die dus niet gerechtigd zijn tegen besluiten van de hogere instantie in beroep te komen. Verder is het ministerie van oordeel, dat topographische en systematische anatomie één wetenschap zijn; de eene zoomin als de andere vormt op zichzelf een verplicht leervak. De opperste rechtbank nu heeft de klacht van het college nietig verklaard. De Karlsuniversiteit is een staatsinstelling en heeft niet het karakter van een rechtspersoonlijkheid. Zij heeft dus niet het recht tegen bepalingen van het ministerie

in verzet te komen. De universiteiten hebben wel eenige hunner rechten uit de middeleeuwen behouden, maar het aanwijzen van examinatoren valt niet daar onder.

EEN 4000-JARIG GENEESKUNDIG LEERBOEK. — De bekende Egyptoloog prof. STEINDORFF heeft eenige belangwekkende mededeelingen gedaan over een omvangrijk oud-Egyptisch handboek der geneeskunde, in het bijzonder der wondheilkunde. Dit werk werd in 1862 in een graf in de doodenstad van Thebe gevonden, waarschijnlijk tegelijk met den papyrus van EBERS. Naar den Amerikaan, die toendertijd den papyrus gekocht heeft en den inhoud ontcijferde, is dit exemplaar de EDWIN-SMITH-papyrus genoemd. Het geheele begin van het document is verloren gegaan; toch heeft de vlak uitgelegde rol nog een lengte van 4.68 meter; oorspronkelijk zal zij 8 meter lang geweest zijn. Zoowel de voor- als achterzijde zijn met schrift bedekt. Op den voorkant staan 17 kolommen met in het geheel 377 horizontale regels; op den achterkant 5 kolommen met 92 regels, alle in een prachtig regelmatig schrift, het z.g. hieralische schrift, een afgekorten vorm der teeken-hieroglyphen. Het meest belangrijke stuk is niet het oorspronkelijke van den onbekenden schrijver, maar is overgeschreven door iemand, die zijn werk niet heeft voleindigd en aan het einde van de voorzijde van zijn rol plotseling is opgehouden. Hierin worden 48 chirurgische gevallen behandeld, die bij den schedel beginnen en in het oorspronkelijke werk hoogstwaarschijnlijk bij de voeten eindigde. De tekst is in 7 hoofdstukken verdeeld; in het eerste hoofdstuk worden verschillende hoofdwonden behandeld, die over het algemeen door een zwaardslag of messteek zijn veroorzaakt. Een bijzonder geval behandelt een schedelbreuk onder de huid. Het tweede hoofdstuk behandelt kwetsuren aan keel en halswervels, het vijfde het sleutelbeen en de schouders, het zesde de borstkas en het zevende de ruggegraat. Deze gevallen worden volgens een bepaald stelsel behandeld. Eerst komt de titel met opgave van de ziekte, daarna het onderzoek van den zieke met opgave der verschijnselen. Hierop volgt de diagnose en de meening van den arts omtrent de behandeling.

De EDWIN-SMITH-papyrus toont aan, dat men hier stelselmatig en streng wetenschappelijk te werk is gegaan en dat 4000 jaren geleden reeds uitverkoren mannen der wetenschap in Egypte bestonden.

E. SLUITER.

DE BESTRIJDING DER GESLACHTSZIEKTEN TE AMSTERDAM. — Het dagblad *De Telegraaf* heeft een overzicht gegeven van een rapport, uitgebracht door een commissie, in 1919 door B. en W. van Amsterdam ingesteld om de vraag te beantwoorden: Welke maatregelen van geneeskundigen aard zijn te nemen in zake de bestrijding der geslachtsziekten, en wel in het bijzonder met betrekking tot de uitbreiding van poliklinische en klinische behandeling van lijders aan genoemde ziekten. Deze commissie schijnt eenige weken geleden met haar verslag gereed te zijn gekomen en heeft haar meening o. a. in 16 slotsommen neergelegd, die hieronder volgen met eenige beschouwingen, die de commissie daaraan heeft vastgeknoopt.

1. De bestrijding der geslachtsziekten wordt ten zeerste bevorderd door het verschaffen op ruime schaal van specialistische behandeling, waarbij alle voorwaarden vervuld moeten zijn om deze behandeling goed en aantrekkelijk te maken.

2. De poliklinische behandeling, die de gemeente tegenwoordig verstrekt, voldoet niet aan alle in sub 1 gestelde eischen.

3. Er moet een goed uitgeruste nieuwe onderwijs-polikliniek voor huid- en geslachtsziekten worden ingericht, in of in de onmiddellijke nabijheid van de onderwijskliniek.

4. Getracht moet worden te bevorderen, dat naast de polikliniek in het Binnengasthuis er een gevestigd wordt in het Wilhelmina-gasthuis, en voorts, dat met subsidie der gemeente, poliklinieken geopend worden in het Onze Lieve Vrouwe-Gasthuis en het Nederlandsch Israëlitisch Ziekenhuis.